

13 december 2025

Duurzaam wonen in een leefbare buurt

Sven De Visscher

Op zaterdag 13 december kwamen we met een 60-tal mensen samen in het Paulushuis in Gent voor de Volksuniversiteit. Het thema was **duurzaam wonen in een leefbare buurt**. Onze gastspreker was Sven De Visscher, hij is docent aan HoGent en doet onderzoek naar wonen en duurzame wijken.

Sommige mensen wonen in een sociale woning, anderen huren privé of zoeken nog een woning. Iedereen bracht zijn eigen ervaringen mee. We spraken niet alleen over huizen, maar vooral over **wat een buurt leefbaar of onleefbaar maakt**.

In welke buurt wil jij wonen?

We startten de dag met de vraag: *in welke buurt zou jij graag wonen?* Aan de hand van beelden en tekeningen gingen we met elkaar in gesprek.

Veel mensen kozen voor een buurt met **groen**. Bomen, gras en parken zorgen voor rust. Ze maken het aangenaam om buiten te komen. Een speelplein voor kinderen werd vaak genoemd. *“Kinderen*

moeten veilig buiten kunnen spelen,” zei iemand. Andere deelnemers legden de nadruk op **rust en veiligheid**. Drukke wegen en veel verkeer maken een buurt minder aangenaam. Iemand vertelde: *“Ik woon aan een drukke baan. Auto’s rijden er heel snel. Ik durf mijn kinderen niet alleen buiten laten.”* Ook

toegankelijkheid is belangrijk. Er is nood aan veilige voetpaden en goed onderhouden wegen. Alles moet dichtbij zijn: winkels, openbaar vervoer en zorg. In de gesprekken werd duidelijk dat niet iedereen een echte keuze heeft. Veel mensen wonen waar er plaats is, niet waar ze willen wonen. Anderen moeten vaak verhuizen of hebben een tijdelijk contract. Iemand zei: *“Ik zou in eender welke wijk of woning wonen, want ik woon nu op straat.”* Dat zorgde voor veel herkenning in de groep.

Mensen maken een buurt leefbaar

Tijdens de gesprekken werd één ding heel duidelijk: **een buurt is leefbaar door de mensen die er wonen**. Als burens elkaar kennen, ontstaat er meer vertrouwen. Toch vertelden veel mensen dat ze hun burens niet kennen. Mensen blijven binnen. Dat zorgt voor eenzaamheid. Iemand zei: *“Ik woon in een groene wijk, maar ik zie bijna niemand buiten.”* Een ander vertelde: *“De enige persoon met wie ik praat, woont boven mij. De andere burens ken ik niet.”*

Daarom spraken veel mensen over het belang van **ontmoetingsplaatsen**. Dat zijn plekken waar je andere mensen kan tegenkomen zonder afspraak.

Voorbeelden die genoemd werden: buurthuizen,

bankjes in de straat zoals babbelbanken, koffiekarren, wijkfeesten... Op zulke plekken ontstaat contact. Mensen maken een praatje en leren elkaar kennen. Dat helpt tegen eenzaamheid. Iemand zei: *“Als iemand in de straat goeiedag zegt, voel ik mij al meer thuis.”* Iemand anders zei: *“Een bankje op straat kost weinig geld, maar kan veel betekenen.”* Er werd ook gezegd dat ontmoetingsplaatsen

betaalbaar moeten zijn. Als een koffie of drankje te duur is, blijven mensen weg. Dan wordt de plek alleen gebruikt door sommige mensen, en niet door iedereen.

Wat maakt een buurt onleefbaar?

We spraken ook over wat een buurt **minder leefbaar** maakt om in te wonen. Mensen noemden: lawaai, drugs, vandalisme, slecht onderhouden straten, kapotte voetpade, te weinig licht op straat...Al deze dingen zorgen voor een gevoel van onveiligheid.

Ook **vooroordelen** maken buurten onleefbaar. Jongeren krijgen soms snel het label “hangjongeren”. Dat zorgt voor spanning tussen bewoners. Een deelnemer vertelde dat jongeren en buurt-

bewoners samen een project deden, zoals een film maken. Dat zorgde voor meer begrip. *“Samen iets doen helpt meer dan mensen wegsturen,”* zei iemand.

Gesprek met Sven De Visscher

In de namiddag was **Sven De Visscher** te gast. Hij doet onderzoek naar wonen en buurten.

Hij luisterde naar de verhalen van de groep en herkende veel situaties. Hij vertelde dat beleid vaak kijkt naar gebouwen, maar te weinig naar hoe mensen samenleven. Volgens hem moeten buurten zo ingericht worden dat mensen elkaar kunnen ontmoeten en zich thuis voelen.

In een later verslag op LinkedIn vermeldt hij de belangrijkste onderwerpen van de dag: sociale infrastructuur, vervoersarmoede, veiligheid... Tijdens de Volksuniversiteit werd voor hem duidelijk dat **wonen meer is dan een dak boven het hoofd**. Goed wonen gaat ook over veiligheid, bereikbaarheid, openbaar

vervoer, ontmoetingsplekken en contact met burens. Voor sommige mensen is wonen echter eerst en vooral een dringende zoektocht naar een betaalbare woning, zeker voor gezinnen met kinderen. De gesprekken maakten

duidelijk hoe groot de woononzekerheid vandaag is. Daarnaast werd het belang benadrukt van sociale infrastructuur, zoals ontmoetingsplekken, aanspreekbare personen in de buurt en goed openbaar vervoer. Ook veiligheid kwam aan bod, zowel fysiek als sociaal.

Zijn uitgebreid verslag kan je aan Katia of Estée vragen.

Dit verslag is terug te vinden op onze website.

